

POWAŁ (5) *sb m*

o jasne, a pochylone.

sg *N* pował (1). \diamond *A* pował (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. Powalenie, przewrócenie; zawsze w wyrażeniu przyimkowym: »na pował« = w powalonych stosach (4) :

Zwrot: »na pował leżeć« [szyk zmienny] (3): Poháńcy/ o boże żywy/ Woiuią twóy kray właściwy: Kościół twóy zelromoćili/ Miáfto z gruntu wywróćili. Ná pował leżą po ziemi Trupy łług twoich *KochPs* 119, 125; Achćie mnie/ Krolu/ iákobym widziáłá/ A ono leżą ná pował ich ciáłá *GrochKal* 13.

Przen (1) :

[*Zwrot:* »uderzyć na pował« = zniszczyć: Vderzyłás [*Fortuno*] ná pował radościámi memi/ O ziemię/ ktore leżą ciemno zágáłłemi. *CzahRzeczy* O2v.]

Wyrażenie: »pobity na pował [= całkowicie]« (1): co mu [*cesarzowi tureckiemu*] na przekázie [*aby mógl najechać na ziemie polskie*]? zaż ziemiá Węgierfka/ [...] gumno Królestwá tego dawné? ále y tę téż ná głowę porázoną y pobitą przed oczymá łwémi ná pował widziłz. *OrzJan* 85.

2. Wielka masa atakujących, nawała (1) : zkad pośzedł ón pował/ który ziemię Mołkiewfką/ Tátárfką/ Wołófką/ ták wiele/ [...] ták częłto grómił? *OrzJan* 16.

Synonimy: 1. przewrocenie, wywrocenie; 2. ćma, mnostwo, nawałność.